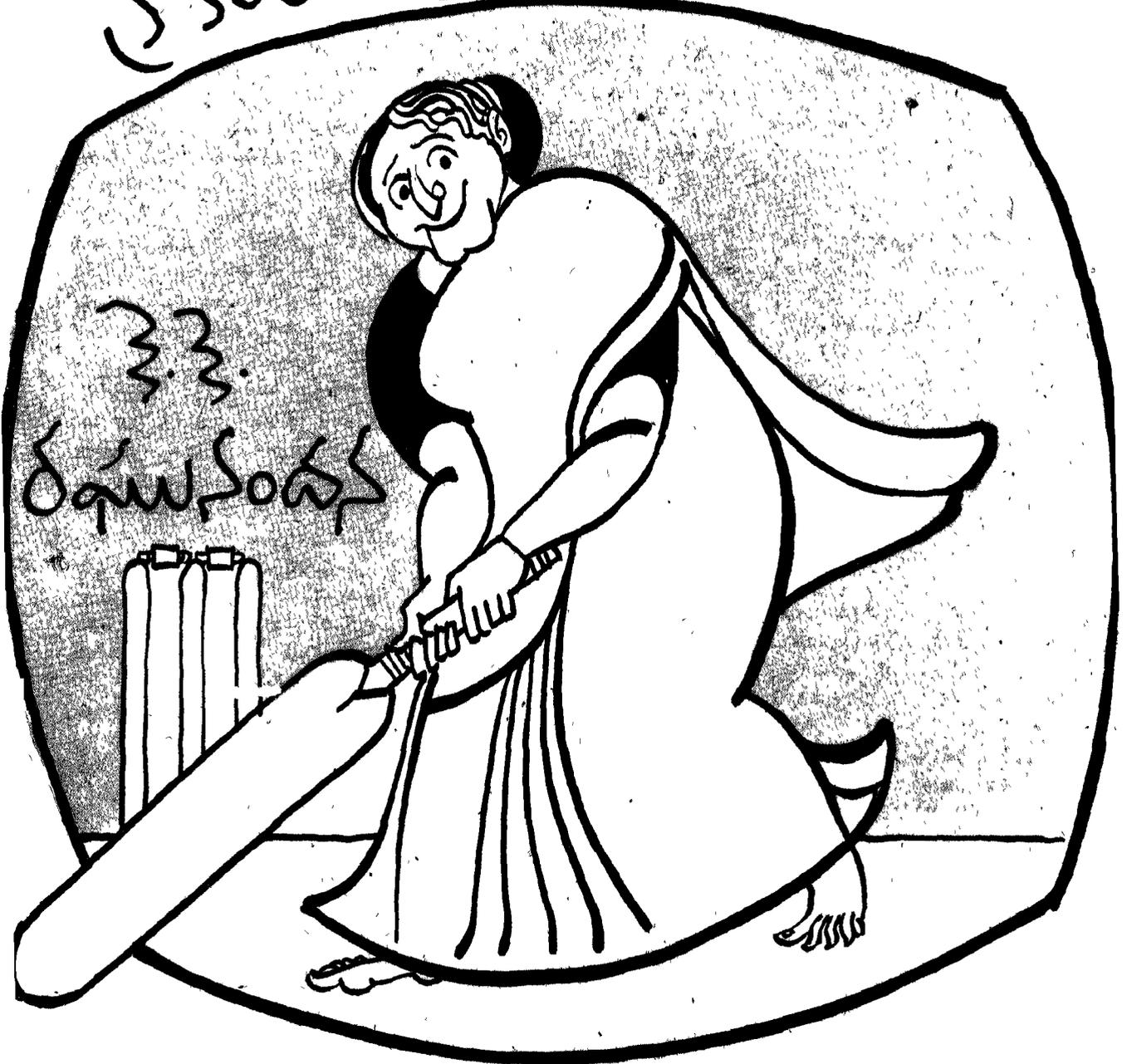

క్రికెట్... క్రికెట్...

శివకామేశ్వరమ్మ మాటివేదం.

పెళ్ళాంతో సరససల్లావం - శివకామేశ్వరమ్మ సలహాలేనిదే లేదు. పిల్లలకి అచ్చట - ముచ్చట శివకామేశ్వరమ్మ చెవిన వేయనిదే కుదరదు. ఇవ్వేల, ప్రపంచాన్నంతటినీ ఆ జగద్రక్షకుడైన విష్ణువు

ఆ ఇంట సర్వాధికారాలు శివకామేశ్వరమ్మగారి సొత్తు. ఆవిడ గీచిన గీటు దాటే సతా ఇంట్లో ఒక్కరి కంటి ఒక్కరికి లేకుండా పోయే!!

ఒకే ఒక్క బిడ్డడిని కని శిరోముండనానికి సిద్ధపడించామె. ఆమె తన కొళ్ళ సంతానం అన్న ముద్దుముచ్చట్ల మాట లేకుండా చాలా కటువుగా పెంచింది రామావతారాన్ని. డబ్బున్నం ఇస్తే దినుసులు వచ్చే ఆ చౌ కదినాలో కూడా డబ్బు ఎయిమ్మెటోయి గడ్డుగానే వెక్కిరించాయి రోజులు.

ఫలితం రాత్రి పగలు ఆ ఇంట చాకిరీలు బంధువులన్న వాళ్ళు పేరుకొగాని పరిస్థితుల పట్ల జాలిక్కాదు. ఎట్లాగో తల మునకలైనాక - రామావతారం ఒక ఉద్యోగస్తులై ముగ్గురు బిడ్డల తండ్రి ఆనివంచుకున్నాడు అయినప్పటికీ తల్లి

నడిచిస్తున్నట్లు ఆ ఇంటి ఫెత్తనమంతా శివకామేశ్వరమ్మ వహిస్తోంది. రామావతారం కూడా ఓర్పు - సహనం నూటక నూరుపాళ్ళు వున్నవాడు కాబట్టి ఇంతకాలం తల్లిదగ్గర మనగలిగాడు లేదా యీ పాటకపెళ్ళాం - ఎల్లల్లె చెండా ఎత్తేసేవాడు

అత్తగారి ఆంక్షలకి - అదుపాజ్జలకి సడలింపులు లేకుండా తలించుకు పని చేసుకుపోవటం సునందపని.

మనవలు ఎదిగేదాకా శివకామేశ్వరమ్మగారిది ఓ పంధా! ఒక ఈ డొచ్చాక వాళ్ళని అదుపులో పెట్టడం - ఆజ్జల్లో వుంచటం అవిడకి అదనపు చాకిరి అయింది.

అయితే మట్టుకు మాత్రం ఏం? రామావతారం ఎట్లా బిక్కుబిక్కుమని బ్రతుకీడుస్తూన్నాడో - పిల్లలు సైతం అంతే!

నాన్నమ్మని చూస్తే పులిని చూసినట్టే ఝుడుపు. ఒకవేళ ఏ కారణంగానో ఏదయినా పెట్టుచుకొని పిల్లలు తినకుండా వదిలి వేస్తే "వెదవల్లా రా! అన్నీ తినకపోతే ఎట్లా ఎదుగుతారా! అయినా ముందు తెలివీదా ఎంత మింగగలరో... తినండి!" అని కూరి మరి తనిపించేది.

చదువకుండా జ్యోగిగిరం అని టిక్కుతోస్తే ధర్మాపిటర్ నోట్లో చూర్చి మరి ఉడ్లగ్రత భూసి జ్యోగం లేకుంటే గుంజగుంజ లేపి పుస్తకం చేతిలో పెట్టేది

ఇంక అటల విషయం మాత్రం అవిడికి బొత్తిగా విరుద్దం. ముఖ్యంగా పిల్లలకి క్రికెట్ పరమ పిచ్చి. అది చూస్తే గుంటూరుకారం రాసుకున్న మంట శివకామేశ్వరమ్మకు.

అందులో నూ క్రికెట్ ద్వేషి శివకామేశ్వరమ్మగారు. నిజానికి రామావతారానికి క్రికెట్ పట్ట మక్కువ ఎక్కువేకాని, ఏం చేస్తాడు? తల్లి చేత చీవాట్లు తినాల్సి వస్తుందని మక్కువను మట్టిలో కలిపేసుకున్నాడు.

ఒక్కొక్కప్పుడు అతని అదృష్టంకొలది అవిడ ఏ పురాణానికో, పారాయణాకో ఊతే ఆ రోజు క్రికెట్

ప్రసారంగాని వుంటే తలుపు లన్నీ బంధించుకొని అతి తక్కువ స్థాయిలో శాండ్ పెట్టుకొని పెళ్ళాం పిల్లలతో బిక్కుబిక్కుమని చూస్తూ దుస్వేచ్ఛలేని పక్కిలా!

ఆ రోజు సైతం రామావతారం రాత్రి తొమ్మిది గంటల పిచ్చి నిముషాలకి ముద్రాసులో జరిగిన క్రికెట్ ఘోషాల్లో ప్రసారం వుందని తెలిసి తల్లి గుడి కెళ్ళటం తన గుడిలకగా భావించి "టి.వి. చేసుకున్నాడు.

ఇలా చేసిన మీరు నిమిషం అలా అడుగు పెట్టింది శివకామేశ్వరమ్మ.

క్రికెట్ పిచ్చిలో తలుపు గదియపెట్టడం మరచిన తన పాదాపుడికి మనసులో తిట్టుకుని తన గదిలోకి పరిగెత్తాడు రామావతారం.

గిన్నెలు తొలచడానికి పెరట్లో బావి దగ్గరకు జారుకుండా సున్నం. పులి అలికిడికి చెంగున దూకిన లేళ్ళలా గదుల్లోకి దూరి పుస్తకాలు పట్టుకున్నారు పిల్లలు.

పాఠం వాళ్ళు చేసిన తప్పు టి.వి. కట్టకపోవటం.

వచ్చి రాగానే టి.వి.లో క్రికెట్ కనపడిందేమో అవిడకి కోపం ననాళాని కంటింది. వెంటనే గబుక్కున వెళ్ళి టి.వి. ప్లగ్ లాగేసింది.

అట్టింపటుకొడుగ్గదిలోకి వెళ్ళింది.

"ఏం నాయనా! రామావతారం! ఏం చేస్తున్నావు?" వ్యంగ్యంగా అంది.

"ఏం లేదమ్మా! వాటికి రామాయణంలో కిప్పింధకాండలో...." నసగాడు.

"అందులో కోతివా నువ్వు ఈ గదిలోకి గొంతావు అంతేనా?"

"మరి... మరి..." నాన్నాడు.

"ఒరే! రామావతారం! నీకు బుద్ధి జ్ఞానం

వున్నాయా లేవా? చెప్పు! టి.వి. కొనిపించింది దేనికి? పవిత్రమైన రామాయణం చూద్దానికి. ధానివలన పుణ్యం, పురుషార్థం దక్కతాయి. కాని ఇదేం దిక్కుమాలిన ఆటలా! దీనివలన పుణ్యమా పాదా! పిల్లలు సైతం చదువ సంధ్యలు మాని టి.వి.లు చూడమూను. రోడ్డు మీద మూడు పుల్లలు పాతి. తాటి బింకలతో అడ్డమూను.... యిదేం క్రికెట్లా! మన ప్రాణాలమిడికి" అని ఎకావకీస ఏకింది.

గిన్నెలు బోర్డించడానికి వచ్చిన సునంద డొబ్బిపోయింది "ఏమ్మా! నే చూడలేదనుకున్నావా! నీ కేమెచ్చిందమ్మా! ఇంటిపనీ, వంటపనీ చక్కగా చేసుకొని అదభ్యగృహిణిగా పేరు తెచ్చుకొని నలుగురి నోట్లో నానాలి కాని ఇలా క్రికెట్లంటూ వెరిమొరి కాలక్షేపా లేండుకూ? పోయిగా ఏ భాగవతమో చదూకుంట్లో పుణ్యం పరమార్థం" అని కసరండా కసిరినట్టు చీవాట్లు వేసింది.

ఇంక పిల్లలు సరేనరి బెదురు గొడ్లయ్యారు.

"ఒరే! ఈ ధయ్యం ఎప్పుడు ఛస్తుందో కాని మనం పోయిగా క్రికెట్ చూడానికి వీల్లేకపోతూంది." సలపల కాగే గుండెల్లో భావాన్ని గునగునగా తమ్ముడి దగ్గర బయటపెట్టాడు పెద్దాడు ప్రవర్!

"ఫీ! ఎవరింటోనూ లేదిలా! ఈ రాక్షసివీడ బాగా తగులుకుంది. ఏ రాత్రి రామైస్తానను." ఇంకా చిన్నగా చెవి కొరికాడు సుగమే. అన్నలిద్దరిలాగే నాయనమ్మపట్ట ఏవ్యతను వ్యక్తం చేసింది వెక్కిరింపులతో బి ఉప.

"ఈ నెలాఖరుకి రిలయన్స్ మొదలే తుందిట. ఎలాగ చూట్టం"

"ఎక్కడికయినా నాయనమ్మ క్యాంపు కొడితే బాగుణ్ణు!"

"బైనా! అన్నయ్యా!" ముగ్గురూ చదువుమాని గునగునలాడుతున్నారు.

"చదువుతున్నారా! హాస్సుకొడుతున్నారా!" - అనలే శివకామేశ్వరమ్మగారివి వాము చెవులు.

అవిడ అదిలింపు వినినంతో ఎక్కడివారక్కడ కిక్కురుమనకుండా నిశ్శబ్ద పతనంలో పడ్డారు. మరునాడుదయం - పది గంటల ప్రాంతాన....

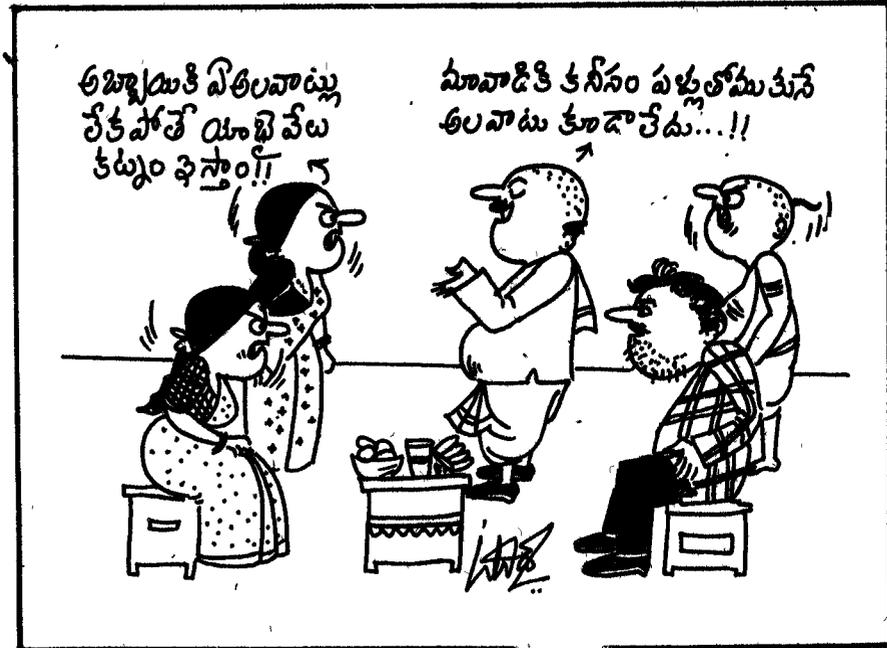
ఒకాయన - "శివకామేశ్వరమ్మగారూ!" అంటూ వచ్చాడు.

"సాందూరు వంచె - సైమిడ తెల్లటి గ్లాస్కో ధోవతి... నుదుట్లు విభూతి రేఖలు... నున్నగా గీసిన గడ్డం మీద మెరుస్తున్న ముదతలు.

ఆ కత్తి ఎవరో తెలిక - అబ్బురపాటు ననుభవించింది.

"అమ్మా లక్ష్మీమాతా! తమరేనా శివకామేశ్వరమ్మగారు." అని పదనాన్ని అపనతం చేసి ప్రణమిల్లి పలికాడు.

"నేనే నాయనా! ఏం పని" నడుం మీద చేతులు

దిలీప్ అడుగు జాడల్లో అమితాబ్!

వేసి ధీమాగా అడిగిందావిద.

“ముందు నన్ను ఆశీర్వదించడమూ!” అని బోర్లాపది అవిడ కాళ్లని పట్టుకొని కళ్లకి అడ్డుకున్నాడు.

ఎవరో ముక్కు మొహం తెలీనివాడు తన మనమడిని అపభ్రంశం చేసినందుకు తెగ మంటనిపించింది శివకామేశ్వరమ్మకు.

“నేనమ్మా! తంగవేలు కొడుకుని... నల్లతంబిని” వివరంగా చెప్పాడు

“అ! ఓరి నువ్వలా తంగవేలు కొడుకువి. అంటే హరిద్వార్ లో పళ్లవ్యాపారం చేసిన తంగవేలు! రా రా... నాయనా.. ఒరే రామావతారం.. రామావతారం..” అని గావుకేక వేసినట్లు సంబరంతో పిలిచింది.

రామావతారం, సునంద పిల్లలు అంతా వచ్చారు “ఒరే! వీడు నల్లతంబిని.. మన శిష్యుడు అంగవేలు... హరిద్వార్ లో ఉంటున్నారని చెప్పానే! వాడి కొడుకు” అని రామావతారానికి చెప్పిందామె

అప్పుడు రామావతారంకి గుర్తుకొచ్చింది తన చిన్నతనంలో తండ్రి వెంట శివరావుతో కలిసి హరిద్వార్ వెళ్లి పురాణ కాలక్షేపం పేరుతో శిష్యుల్ని వెంటబెట్టుకొని సంచారాలు చేయటం వారిచ్చే సంభావాలతో జీవితం నెట్టుకు రావటం. అంతా తీలగా

“అమ్మా! బాబుగారు కాలం చేశామీరు హరిద్వార్ వైపు రానయినా లేదు. మేమింతవాళ్లం అయినామంటే మీ చలవేనమ్మా! అందుకే నాన్న మిమ్మల్ని నాతో తీసుకురమ్మని వంపించాడు తప్పకుండా రావాలమ్మా! నాలుగు రోజులపాటు మా ఇల్లా పావనం చేద్దురుగాని..” అని ఎంతో ఆతీయత ఉక్తివడేలా ఆహ్వానించాడు.

ఆ మాట విన్నంతనే అందరికీ కాకినాడ కాజా తిన్నంత పనందుగా అనిపించింది.

క్రికెట్ చూద్దామన్న ఆశను అణచేసుకోవటమే కాక నాయనమ్మ పెట్టిన నాల్గా తినేశారు.

ఇది జరిగాక క్రికెట్ వస్తే చాలు కట్టిస్తూ వుండేవాడు రామావతారం. పిల్లలు బేలముఖాలు చూడలేక, తల్లిదగ్గర భీతితో ఏమనలేక మల్లగుల్లాలు వడేవాడు

ఆదివారమైతే మరీను! రామాయణం కొసం కొంపంతా కుమ్మిపారేసేవారు చుట్టుప్రక్కల జనాలు.

వండుతూ వండుతూ సరిగ్గా ప్రకటనలన్నీ అయ్యేసమయానికి టివి రూంలోకి అడుగుపెట్టాలనుకునేది శివకామేశ్వరమ్మ. కానీ వీల్లేకపోయేది పోనీ ఎవరినీ అంటకుండా ఓ మూలన నిలుచుని దర్శించాలనుకునేది ఒక్కసారి అట్లాగే నిలుచుంటే ఎవడో పిల్లాడు ఆవిడని తగిలేశాడు. దాంతో గయ్యమని లేచిపోయి తిట్ల వర్షం కురిపించటమే కాక ఏ గుంటుడు కనిపిస్తే ఆ

తన యిమేజ్ ను నిలబెట్టుకొనేందుకు అమితాబ్ బచ్చన్-దిలీప్ కుమార్ అడుగు

గుంటుడి ఏరమీద, వీపు మీద నాలుగు వెనంది.

శివకామేశ్వరమ్మ ఉగ్ర రూపం చూడంతో టి మిగతా గుంటలంతా పాదలిపోయి పరిగెత్తారు

ఇదీ ఒకందుకు మంచిదే అనుకున్నాడు రామావతారం మరేనాడూ టి వి. దగ్గరకు చేరలేదెవ్వరూ.

రామాయణం ట్రిముక్తి మాత్రం మనవల్ని కోరి పిలుచుకువచ్చి కూర్చోమనేది. కాని రామాయణం తరువాత గవాస్కర్ ప్రజెంట్స్ - క్రికెట్ ప్రో గ్రాంపు వుండే శ్రద్ధ, ధామాయణం మీద లగ్నమయ్యింది కాదు. కాని సరిగ్గా ‘మంగళ’ అన్న చిహ్నం పాట రా భయం - “ఇంక కట్టిమ్మా! వెళ్లవ సంత.. క్రికెట్ కాబో లింక” అని తనీమని చెప్పింది

“నాయనమ్మా! ప్లీజ్ ప్లీజ్ ఈ అరగంట” అని మనవలు ధైర్యం తెచ్చుకుని బ్రతిపూలితే “వీడి వున్నకాలు తీస్తారా” వాత లియ్యాలా?” అని త్రుళ్ళ కసిరేది శివకామేశ్వరమ్మ.

వెంటనే- “బాబూ! మీ బాబుగారు వెంకట శివరావుగారుండే రోజులేవేరు... అప్పటి శక్తులు వేరు. ఈ ముసలికాలాన ఎక్కడికని తెరగ్గలను. “ అని ఆ నాటి రోజులకీ- ఈ నాటి రోజులకీ భేదం చెప్పటంలో ఒక పావుగంట కాలం తినేసింది.

అది వినగానే అంతా చప్పబడిపోయారు.

“అలాగంటే కారమ్మా! నాన్న మరీ మరీ చెప్పారు తీసుకురమ్మని మీరు నాతో ఎలాగయినా, హరిద్వార్ ఎట్లాగయినా రావాలి. మీ పురాణ కాలక్షేపం విందామని నాన్నకి చాలా కోరిగ్గా ఉంది” పట్టుబట్టాడు నల్లతంబి.

కావనలేకపోయింది శివకామేశ్వరమ్మ భోజనాలయినాక కాస్త ఎండ పొడ తగ్గంగానే

జాడల్లో నడుస్తున్నాడట. నితిన్ బోస్ ను అడ్డం పెట్టుకొని దిలీప్ కుమార్ ‘గంగా-జమున’ను నిర్మించినట్లు బచ్చన్ ‘కౌన్ కరే ఫరియాద్’కు కె. సి. బొకాడి యాను బినామీ డైరెక్టర్ గా పెట్టుకున్నాడని కొందరంటున్నారు.

చిత్రరంగంలో ఒకనాడు ఎంతో ఎత్తు కెడిగి దెబ్బ తిన్న బచ్చన్ ఈనాడు తారా పథంలో తన స్థానాన్ని పదిలపరచుకునే టందుకు ఎన్ని పాట్లు పడుతున్నాడోనని శత్రువులంటున్నారు. అప్పట్లో దిలీప్ కుమార్, రాజేష్ ఖన్నాలను అమితాబ్ దాటిపోయాడనుకున్నారుగాని, యిప్పుడు అటువంటి వాళ్ళు ఎక్కువగా లేరు అని ఒక వాదం.

బట్టలు సర్దుకొని నల్లతంబితో పంచ్ వార్ బయలుదేరి వెళ్లిపోయింది

“యాహూ! అరిచారు ఎల్లలు గిరగిరపల్లెల్ని అప్పిశాకు రామావతారం

కూనిరాగాల్ని స్వచ్ఛంగా మొవలెట్టింది సునంద

“ఒరే ఎల్లలు! నాయనమ్మ వెళ్లిపోయింది నాలుగు రోజుల్లో రిలయన్స్ కష్ట పోటలు మొవలు నల్లతంబి దయవల్ల క్రికెట్ చూడ్డానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చింది” ఏమిటి మాట్లాడుతున్నాడో తనకో తెలియని గమ్మత్తయిన హుషారు రామావతారాన్ని చుట్టేసింది.

“గవాస్కర్ సక్సర్స్ కొట్టాలి” పిల్లలు గాల్లోకి దండాలు విసురుతున్నారు.

సునంద విలాసంగా నవ్వుతోంది. భర్త పిల్లల చేప్పలకు రిలయన్స్ పరట్ల కష్ట క్రికెట్ ప్రత్యేక ప్రసారం అయ్యే రోజురానే వచ్చింది.

అందరూ ఉద్విగ్నంగా బుల్లితెర ఎదుట ఎంతో ఆపేక్షగా చూస్తున్నారు.

రిలయన్స్ ఎంబ్లమ్ రంగు రంగుల విశ్లేషణలను కుమ్మరిస్తూ.. కొన్ని లక్షల కళ్లకెదురుగా దర్శనానికి వచ్చి సెకనులో మాయమైంది.

చాలా తిన్ననగా ఉంది.

పాకిస్తాన్ వెర్షన్ వెస్టిండీస్

ఆట మొదట్లో నజ్జుగా ఉన్నా.. క్రమేపి వెడిని వుంజుకుంది క్లీన్ బెట్లలు. బెండ్రీ, సిక్సర్లు మనసులో అంతర్భేదన నుద్దీపిస్తున్నాయి కొద్ది దినాలయినా

భారత్ జట్టు ధిగిన రోజు. రామావతారం సెలవుపెట్టి మరీ టి. వి. కి అతుక్కుపోయాడు.

యువతీ కవిత్వం

యువకుని పాత్ర

చదువుకున్న కళాశాల,
నిరుద్యోగిగా నిలిపింది
సమ్ముకున్న ప్రకృతి
నట్టేటున ముంచింది
ప్రేమించిన ప్రేయసి
ఎచ్చివాడిగా మార్చింది
ఆడ, పాడుకున్న స్నేహం
అగుపడకుండా పోయింది
కరడుగట్టిన ఈ సమాజం
కనాయివాడిగా మార్చింది
ఇటీ మన సమాజంలో
యువకుని పాత్ర. ... !

-పి. మురళి

కన్నీటిని ఈదకు

కన్నీటిని ఈదకు నేస్తం
కన్నీటిని చేదు నేస్తం!
ఊట ఊట కలిస్తే
జలపాతపకౌతుంది
చేద చేద కలిస్తే
చెరువు ఎంకపోతుంది!

అడిగోపుల వెంకటరత్నమ్

గురుదేవో భవ!

ఇదు వేళ్ళూ నోటికందని రోజుల్లో
అచ్చులు, హల్లులతో
నాలు తెగేట్టు
తరగతి గదుల్ని
కంపింప చేసారానాటి
బతకలేని బదిపంతుళ్ళు... !
కాని
రూపాయలకు రూపాయలు
అందుకుంటున్నా
నోరు పెగల్చక
అక్షిరితో కుర్చీలో కునికపాట్లు
పడుతున్నారీనాటిచాలామంది
పూష్కారు!

-మోదు రాజేశ్వరరావు

ఆభరణం

స్తబ్ధతను
భంగం చేసే శబ్దం
కాళ్ళికుని వ్యూత్పలం
నేలకు
నాగలిపెట్టే గిలిగింత
కర్ణకుని కృషికి సంకేతం
పీకటని
చేడించె వెలుగు కిరణం
అశావాపి ఆభరణం !

-జో గారావ్ గుండ్రాన

భ్రమ

నీ మనోరూపం 'కారు నలుపని
తెలియక మునుపు
నీవో మెరిసిన రంగుల హరివిల్లుపని
నీ ప్రతి చర్య ఓ 'ముల్లని'
తెలియక మునుపు
నీవో విరిసిన పొదరిల్లుపని
'భ్రమ' పడ్డాను సుమా!?

-దగాని సుధ

సీరియస్ గా సాగుతోంది. అట. హిందీ,
ఇంగ్లీషులలో కామెంట్రీ మృదుతరంగా
వినిపిస్తోంది.

మధ్యలో తలుపు చప్పుడు వినిపించింది.

వెళ్లి తీసింది సునంద.... కెవ్వమంది.

ఆ అరుపుకి ఒళ్లు జలదరించిన రామావతారం
మూర్ఖ తప్పి పదిహేవలసిందే కాని, టి. వి. కట్టేశాక
రూంకెళ్లి పదిహేయాడు. చిన్న మరిడమ్మ పండుగకి
ఎలుగుబంటి వేషం చూట్టుతో బెంబేలిత్తినట్టు
గదుల్లోకి దూరారు పిల్లలు.

ఒక్క క్షణం-

"ఇన్ ఓవర్ మే యహ్ అఖరీ గేంద్ హై...."

కామెంట్రీ వినిపించ సాగింది.

నమ్మలేక పోయాడు రామావతారం!!

మాయనుకుంది సునంద!!

గిల్చి చూసుకున్నారు పిల్లలు.

నెమ్మది, నెమ్మదిగా తలలు బయటకు పెట్టి
చూశారు. ఏదవ ఒక్కొక్కలే ఒక్కొక్క అడుగు
వేసుకుంటూ టి. వి. వరిసరాల్లోకి రాసాగారు.

క్రికెట్! క్రికెట్ !!

అమె! ఎవరో కాదు,

క్రికెటును తీవ్రంగా ధ్వేషించే-

క్రికెట్ ఊసితే తే పిల్లలకు వాతలేసే-

క్రికెట్ వస్తే చాలు తకాలున టి. వి. కట్టేసే-

శివకామేశ్వరమ్మ!-!?!

సాక్షాత్తు అమె టి. వి. కి ఎదురుగా కుదురుగా
కూర్చొని క్రికెట్ తిలకిస్తోంది.

ప్రపంచంలో క్రొత్త వింతైనా పుటంకించమంటే
ఇదని చెప్పడానికి సంసిద్ధుడై ఉన్నాడు
రామావతారం.

ప్రసారం పుర్రయ్యోదాకా కిక్కురుకునలే దెవరూ!
టి. వి. కట్టేసి ఇటు తిరిగి అందరి వంక
సుప్రసన్నంగా చూసిందావిడ.

"ఒరే! మీ అందరికీ నేను క్రికెట్ చూడడం ఎంతగా,
విద్యారంగా అనిపిస్తోంది కదూ! హరిద్వార్ లో
తంగవేలు మనుమడు క్రికెట్ చూస్తుంటే గభాలున

ట వి కట్టేశాను ఇళ్ళడిలాగే కోపంతో

కాని వాడు గయ్యమని లేచి క్రికెట్ అంటే మీకు
తెలీదు. అదెలా ఉంటుందో ఒక్కసారి చూస్తే మరి
వదలరని చెప్పి నన్ను బలవంతంగా కూర్చో
బెట్టాడు. మొత్తం క్రికెట్ గురించి వివరిస్తూ
చెప్పాడు... ఎందుకోగాని ఒకే ఒక్క గంటలో నా
మనసు మారిపోయిందిరా! ఇంతకాలంకి "క్రికెట్"
అంటే అందరూ ఎందుకు పదిఫస్టారో
అర్థమైందిరా! ఒకే ఒక్క రోజుతో క్రికెట్ పిచ్చి మిలానే
నాకూ పట్టుకుందిరా! అందుకేరా!... మీ అందరితో
సరదాగా మనింటిలో చూద్దామని వచ్చేసారా!" అని
ఉల్లాసపు టూయ లలో ఊగిపోతూ చెప్పింది.
శివకామేశ్వరమ్మ.

పిల్లలు ఆ సంతోషంలో శివకామేశ్వరమ్మ గారి
దగ్గర భయభక్తుల మాట మరిచి అరిచారు.

"ఒరే రామావతారం.... నా కన్నీ అర్థమైనాయి కాని
"రన్ రేటంటే ఏమిట్రా!" అని తల్లె తనని.
ప్రశ్నిస్తుంటే ఈ లోకాన్ని విస్మరించాడు
రామావతారం.